

Lovforslag nr. L 97. Fremsat den 6. november 1991 af skatteministeren (Fogh Rasmussen)

Forslag

til

Lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter

Afgiftspligtigt vareområde og afgiftens størrelse

§ 1. Der svares en kuldioxidafgift til statskassen af varer, der er afgiftspligtige efter

- 1) lov om afgift af visse olieprodukter
- 2) lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.
- 3) lov om afgift af elektricitet
- 4) lov om afgift af gas.

§ 2. Afgiften udgør for

1) gas- og dieselolie	27 øre pr. liter
2) fuelolie	32 øre pr. kg
3) fyringstjære	28 øre pr. kg
4) petroleum	27 øre pr. liter
5) stenkul (incl. stenkulbriketter), koks, cinders og koksgrus	242 kr. pr. ton
6) jordoliekok	323 kr. pr. ton
7) brunkulsbriketter og brunkul	178 kr. pr. ton
8) elektricitet	10 øre pr. kWh
9) autogas (LPG)	16 øre pr. liter
10) anden flaskegas (LPG)	30 øre pr. kg
11) gas (bortset fra LPG), der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie (raffinaderigas)	29 øre pr. kg.

Stk. 2. Af en blanding af de i stk. 1 nævnte produkter eller disse produkter og andre varer svares der afgift af hele blandingen efter satsen på det produkt, der har den højeste afgiftssats efter denne lov, såfremt blandingen er anvendelig til fyringsformål eller som drivmiddel i motorkøretøjer.

Registrerede virksomheder

§ 3. Følgende virksomheder skal registreres hos told- og skattevæsenet:

- 1) Virksomheder, der registreres efter lov om afgift af visse olieprodukter. Bestemmelserne i §§ 3-5 i lov om afgift af visse olieprodukter finder tilsvarende anvendelse.
- 2) Virksomheder, der registreres efter lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. Bestemmelserne i §§ 2-3 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. finder tilsvarende anvendelse.
- 3) Virksomheder, der registreres efter lov om afgift af elektricitet. Bestemmelserne i §§ 3-4 i lov om afgift af elektricitet finder tilsvarende anvendelse.
- 4) Virksomheder, der registreres efter lov om afgift af gas. Bestemmelserne i §§ 2-3 i lov om afgift af gas finder tilsvarende anvendelse.

Afgiftsperiode og opgørelse af den afgiftspligtige mængde

§ 4. Afgiftsperioden er måneden.

§ 5. Den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode opgøres

- 1) for varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-4, efter bestemmelserne i § 7 i lov om afgift af visse olieprodukter,
- 2) for varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 5-7, efter bestemmelserne i § 5 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.,
- 3) for varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 8, efter

bestemmelserne i § 8, stk. 2, i lov om afgift af elektricitet, og

- 4) for varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 9-11, efter bestemmelserne i § 5 i lov om afgift af gas.

Stk. 2. Ved opgørelsen af den afgiftspligtige mængde efter stk. 1 kan der dog ikke ske fradrag for virksomhedens eget forbrug.

§ 6. I den afgiftspligtige mængde, opgjort efter § 5, fradrages

- 1) varer, der tilføres en anden virksomhed, der efter lov om afgift af visse olieprodukter, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af elektricitet eller lov om afgift af gas er registreret for fremstilling, afsætning m.v. af samme varer,
- 2) varer, der udføres til udlandet, og
- 3) varer, der fritages for afgift efter § 7.

Stk. 2. Registrerede virksomheder, som ikke eller kun i uvæsentligt omfang afsætter afgiftspligtig olie eller gas, og som opgør den afgiftspligtige mængde som den mængde, der i perioden er tilført virksomheden med tillæg af den formindskelse eller fradrag af den forøgelse, der i perioden er sket i lagerbeholdningerne, kan yderligere fradrage den mængde olie eller gas, der er gået tabt ved brand, lækage eller lignende.

Afgiftsfritagelse og afgiftsgodtgørelse

§ 7. Fritaget for afgift er

- 1) afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-4, der leveres fra en registreret virksomhed eller en virksomhed, der har bevilling til afgiftsgodtgørelse, jf. § 8, til brug om bord i skibe i udenrigsfart, dog bortset fra lystfartøjer, og i luftfartøjer, der flyver fra dansk lufthavn til udlandet. Bestemmelserne i § 9, stk. 6, i lov om afgift af visse olieprodukter finder tilsvarende anvendelse,
- 2) afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-4, der anvendes til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmeværker, der afsætter elektricitet, efter bestemmelserne i § 9, stk. 2, i lov om afgift af visse olieprodukter. Bestemmelserne i § 9, stk. 6, i lov om afgift af visse olieprodukter finder tilsvarende anvendelse,
- 3) afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 5-7, der anvendes til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmeværker,

der afsætter elektricitet, efter bestemmelserne i § 7, stk. 1, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. Bestemmelserne i § 7, stk. 3, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. finder tilsvarende anvendelse,

- 4) afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 9-11, der leveres fra en registreret virksomhed eller en virksomhed, der har bevilling til afgiftsgodtgørelse, jf. § 8, til brug om bord i skibe i udenrigsfart, dog bortset fra lystfartøjer. Bestemmelserne i § 7, stk. 3, i lov om afgift af gas finder tilsvarende anvendelse, og
- 5) afgiftspligtige varer, der leveres fra en registreret virksomhed eller en virksomhed, der har bevilling til afgiftsgodtgørelse, jf. § 8, til de i toldlovens § 22 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. samt de hertil knyttede personer.

Stk. 2. Fritaget for afgift er elektricitet, der er undtaget fra afgift efter § 2 i lov om afgift af elektricitet.

Stk. 3. Fritaget for afgift er raffinaderiers forbrug af afgiftspligtige varer fremstillet af virksomheden. Dette gælder dog ikke forbrug af olieprodukter og gas, der anvendes som drivmiddel i virksomhedens registrerede motorkøretøjer.

Stk. 4. Afgift af olie og gas, der anvendes i personmotorkøretøjer, der med tilladelse efter lov om buskørsel anvendes til rutekørsel, godtgøres efter regler fastsat af skatteministeren.

§ 8. Virksomheder, der ikke er registreret efter § 3, kan i samme omfang som fastsat i § 9 a i lov om afgift af visse olieprodukter, § 7, stk. 2, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., og § 7, stk. 2, i lov om afgift af gas, af told- og skattevæsenet meddeles bevilling til afgiftsgodtgørelse for leverancer af afgiftspligtige varer,

- 1) der tilføres en virksomhed, der efter lov om afgift af visse olieprodukter, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af elektricitet eller lov om afgift af gas er registreret for fremstilling, afsætning m.v. af samme varer,
- 2) der udføres til udlandet, eller
- 3) der fritages for afgift efter § 7.

Stk. 2. Told- og skattevæsenet kan fastsætte regnskabs- og kontrolbestemmelser for afgiftsgodtgørelse efter stk. 1.

§ 9. Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, får tilbagebetalt 50 pct. af afgiften efter nærværende lov, jf. dog stk. 3. Tilbagebetalingen sker samtidig med tilbagebetaling af afgift efter lov om afgift af visse olieprodukter, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af elektricitet og lov om afgift af gas.

Stk. 2. Virksomheder kan ud over tilbagebetalingen efter stk. 1 få tilbagebetalt 50 pct. af den del af afgiften, jf. dog stk. 3, hvoraf der ikke er ydet tilbagebetaling efter stk. 1, og som overstiger 1 pct. af virksomhedens refusionsgrundlag, jf. stk. 4. Tilbagebetaling ydes dog med 75 pct. af den del, der overstiger 2 pct., og med 90 pct. af den del, der overstiger 3 pct. af refusionsgrundlaget. Virksomheden kan til den afgift, hvoraf der ikke er ydet tilbagebetaling efter stk. 1, medregne et beløb på 11 øre pr. normal m³ (Nm³) naturgas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. Nm³ i det omfang, naturgassen er anvendt til formål, der er tilbagebetalingsberettiget efter stk. 3, nr. 4.

Stk. 3. Tilbagebetaling efter stk. 1 og 2 kan ydes for det forbrug, der er tilbagebetalingsberettiget efter

- 1) § 10 i lov om afgift af visse olieprodukter. Der kan dog ikke ydes tilbagebetaling for olieprodukter, der anvendes som drivmiddel i registrerede motorkøretøjer.
- 2) § 8 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.
- 3) § 11 i lov om afgift af elektricitet.
- 4) § 8 i lov om afgift af gas. Der kan dog ikke ydes tilbagebetaling for gas, der anvendes som drivmiddel i registrerede motorkøretøjer.

Stk. 4. Virksomhedens refusionsgrundlag efter stk. 2 er værdien af virksomhedens salg m.v. med fradrag af værdien af virksomhedens indkøb m.v.

Stk. 5. Som salg m.v. efter stk. 4 anses den omsætning, hvoraf der betales merværdiafgift, jf. merværdiafgiftslovens §§ 11-13, samt omsætning, der efter merværdiafgiftslovens § 12, stk. 1-3, kan holdes uden for den afgiftspligtige omsætning. Værdien af salget m.v. skal opgøres efter §§ 7-10 i merværdiafgiftsloven. I værdien medregnes dog ikke de afgifter i henhold til andre afgiftslove, som det påhviler virksomheden at indbetale i forbindelse med den pågældende omsætning.

Stk. 6. Som indkøb m.v. efter stk. 4 anses anskaffelse af varer og ydelser, hvoraf merværdiafgiften er medregnet til den indgående afgift efter merværdiafgiftslovens §§ 15 og 16, samt anskaffelse af varer og ydelser, der er omfattet af merværdiafgiftslovens § 12, stk. 1-3.

Stk. 7. Virksomheder, der har skibe i udenrigsfart eller luftfartøjer, der flyver fra dansk lufthavn til udlandet, skal uanset bestemmelserne i stk. 5 og 6 ikke til refusionsgrundlaget medregne indkøb og salg m.v., der vedrører disse aktiviteter.

Stk. 8. Virksomheder, der driver flyvirksomhed eller er beskæftiget med jernbane- og færgedrift, får tilbagebetaling af afgiften for aktiviteter, der vedrører personbefordring i tilsvarende omfang som fastsat i stk. 1-3. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler om tilbagebetalingen.

Stk. 9. Til dokumentation af tilbagebetalingsbeløb skal virksomheden kunne fremlægge fakturaer eller særskilte opgørelser, og virksomheden skal desuden tilrettelægge sit regnskab på en sådan måde, at det kan danne grundlag for opgørelsen af tilbagebetalingsbeløb.

§ 10. Opgørelsesperioden for tilbagebetalingsbeløbet efter § 9, stk. 2, er kalenderåret i de tilfælde, hvor virksomhedens afgiftsperiode efter merværdiafgiftsloven er sammenfaldende med kalenderårets begyndelse og afslutning. For virksomheder, der ikke kan benytte kalenderåret som opgørelsesperiode, er opgørelsesperioden en 12 måneders-periode.

Stk. 2. Virksomheder kan uanset stk. 1 løbende foretage modregning i afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven. I det omfang tilbagebetaling ikke kan ske ved modregning, udbetales beløbet til virksomheden efter de i merværdiafgiftslovens § 23 anførte regler. Tilbagebetalingsbeløbet anføres på virksomhedens angivelser efter merværdiafgiftsloven. Beløbet angives i hele kroner, idet der bortses fra ørebeløbet.

Stk. 3. Efter udløbet af opgørelsesperioden efter stk. 1 foretager virksomheden en endelig opgørelse af det tilbagebetalingsberettigede afgiftsbeløb for opgørelsesperioden. Beløbet anføres på virksomhedens angivelse efter merværdiafgiftsloven for den sidste afgiftsperiode i opgørelsesperioden. Overstiger beløbet den foreløbige tilbagebetaling til virksomheden efter stk. 2, kan virksomheden medregne det

overskydende beløb i afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven for den pågældende afgiftsperiode. Stk. 2, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse. Har virksomheden modtaget for store tilbagebetalinger efter stk. 2, skal der ske regulering. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for, hvordan regulering finder sted.

Stk. 4. Virksomheder, der leverer elektricitet, ledningsført gas og varme, skal mindst en gang årligt afgive de oplysninger, der er nødvendige ved opgørelsen af tilbagebetalingsbeløb efter § 9. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler herom.

Afgift af varer, der indføres fra udlandet

§ 11. Ved indførsel fra udlandet af varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-7 og nr. 9-11, svares afgiften ved indførslen, medmindre varerne indføres af en virksomhed, der efter lov om afgift af visse olieprodukter, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. eller lov om afgift af gas er registreret for fremstilling, afsætning m.v. af de pågældende varer. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kap. 8.

Stk. 2. Told- og skattevæsenet giver afgiftsfratagelse for de af § 2, stk. 1, nr. 1-4 og nr. 9-11, omfattede varer, der

- 1) medbringes af skibe, fly, motorkøretøjer og andre transportmidler ved ankomst fra steder uden for toldområdet, og som er bestemt til forbrug i det pågældende transportmiddel, eller
- 2) medfølger til brug ved demonstration og afprøvning m.v. af maskiner, som midlertidigt indføres til toldområdet.

Regnskabsbestemmelser

§ 12. Virksomheder, der er registreret efter § 3, skal føre regnskab

- 1) for de af § 2, stk. 1, nr. 1-4, omfattede varer efter bestemmelserne i § 13 i lov om afgift af visse olieprodukter,
- 2) for de af § 2, stk. 1, nr. 5-7, omfattede varer efter bestemmelserne i § 11 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.,
- 3) for de af § 2, stk. 1, nr. 8, omfattede varer efter bestemmelserne i § 7 i lov om afgift af elektricitet, og
- 4) for de af § 2, stk. 1, nr. 9-11, omfattede varer efter bestemmelserne i § 11 i lov om afgift af gas.

Stk. 2. Virksomheder, der leverer naturgas, og fjernvarmeværker eller andre varmeproducenter, der anvender naturgas til fremstilling af varme, skal føre regnskab som nævnt i stk. 1, nr. 4.

Afregning af afgiften

§ 13. Registrerede virksomheder skal efter udløbet af hver afgiftsperiode og senest den 15. i den følgende måned til told- og skattevæsenet angive mængden af de varer, hvoraf virksomheden skal betale afgift, jf. § 5 og § 6, og senest samme dato indbetale afgiften heraf til told- og skattevæsenet. Angivelsen skal være underskrevet af virksomhedens ansvarlige ledelse.

Stk. 2. Betales afgiften ikke rettidigt, skal der betales 1,3 pct. i månedlig rente for hver påbegyndt måned fra den 1. i den måned, i hvilken beløbet skal betales af virksomheden, dog mindst 50 kr.

Stk. 3. For afregning af afgiften gælder i øvrigt

- 1) for de af § 2, stk. 1, nr. 1-4, omfattede varer bestemmelserne i § 14, stk. 2, og §§ 16-18 a i lov om afgift af visse olieprodukter,
- 2) for de af § 2, stk. 1, nr. 5-7, omfattede varer bestemmelserne i § 12, stk. 2, og §§ 14-16 a i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.,
- 3) for de af § 2, stk. 1, nr. 8, omfattede varer bestemmelserne i §§ 14-14 a i lov om afgift af elektricitet, og
- 4) for de af § 2, stk. 1, nr. 9-11, omfattede varer bestemmelserne i § 12, stk. 2, og §§ 14-16 a i lov om afgift af gas.

Kontrolbestemmelser

§ 14. Told- og skattevæsenet er berettiget til at foretage eftersyn m.v., i de virksomheder, der omfattes af loven,

- 1) for de af § 2, stk. 1, nr. 1-4, omfattede varer efter bestemmelserne i §§ 19-21 i lov om afgift af visse olieprodukter,
- 2) for de af § 2, stk. 1, nr. 5-7, omfattede varer efter bestemmelserne i §§ 17-19 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.,
- 3) for de af § 2, stk. 1, nr. 8, omfattede varer efter bestemmelserne i §§ 12 og 13 i lov om afgift af elektricitet, og

- 4) for de af § 2, stk. 1, nr. 9-11, omfattede varer efter bestemmelserne i §§ 17-19 i lov om afgift af gas.

Stk. 2. Told- og skattevæsenet er endvidere berettiget til at foretage eftersyn m.v. i virksomheder, der leverer naturgas, i fjernvarmeværker og hos andre varmeproducenter, der anvender naturgas til fremstilling af varme, i samme omfang som nævnt i stk. 1, nr. 4.

Straffebestemmelser

§ 15. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt:

- 1) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrollen, eller
- 2) overtræder registreringsforpligtelsen efter § 3, jf. § 23, stk. 3, eller § 10, stk. 4.

Stk. 2. Straffebestemmelserne i § 22, stk. 1, i lov om afgift af visse olieprodukter, § 20, stk. 1, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., § 15, stk. 1, i lov om afgift af elektricitet og § 20, stk. 1, i lov om afgift af gas finder tilsvarende anvendelse på de bestemmelser i de pågældende love, der finder anvendelse efter nærværende lov.

Stk. 3. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 4. Den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år.

Stk. 5. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, anpartsselskaber, andelsselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

§ 16. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan skatteministeren eller den, han bemyndiger dertil, tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt han erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejeloven om indhold af anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter vedtagelse inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.

Stk. 4. Når sager om de i § 15 nævnte overtrædelser indbringes for domstolene, behandles de som politisager. Retsmidlerne i retsplejelovens kapitel 73 kan anvendes i samme omfang som i statsadvokatsager.

Andre bestemmelser

§ 17. Det efter § 37 i merværdiafgiftsloven nedsatte nævn har den endelige administrative afgørelse af klager over de af told- og skattevæsenet foretagne skønsmæssige ansættelser efter § 13, stk. 3, og § 19, stk. 2.

§ 18. For betaling af afgift efter loven hæfter den, der som ejer, forpagter eller lignende driver virksomheden for egen regning.

§ 19. Såfremt varer, der efter § 7, stk. 1, nr. 1 og 4, er fritaget for afgift, anvendes til andet formål end det, hvortil de er bestemt, kan told- og skattevæsenet inddrage vedkommende virksomheds adgang til at indkøbe afgiftsfrie varer. Virksomheden afkræves afgiften af de nævnte varer til betaling senest 14 dage efter påkrav.

Stk. 2. Såfremt en virksomhed har fået udbetalt for meget i godtgørelse efter §§ 8-10, afkræves den for meget udbetalte godtgørelse til betaling senest 14 dage efter påkrav. Kan størrelsen af den for meget udbetalte godtgørelse ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan told- og skattevæsenet foretage en skønsmæssig ansættelse af beløbet efter bestemmelserne i § 26, stk. 2, i lov om afgift af visse olieprodukter, § 24, stk. 3, i lov om afgift af gas eller § 14, stk. 2, i lov om afgift af elektricitet. Afgørelsen skal indeholde oplysninger om klageadgang efter § 17. Begæring om indbringelse for nævnet skal være fremsat over for told- og skattevæsenet senest 4 uger efter, at virksomheden er gjort bekendt med afgørelsen.

Stk. 3. Betales afgiften efter stk. 1 eller den for meget udbetalte godtgørelse efter stk. 2 ikke rettidigt, skal der betales 1,3 pct. i månedlig rente for hver påbegyndt måned fra den 1. i den måned, i hvilken beløbet skal betales af virksomheden, dog mindst 50 kr.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte be-

stemmelser om gebyr for erindringskrivelser vedrørende betaling af afgift m.v.

§ 20. Med udlandet sidestilles med hensyn til lovens bestemmelser Færøerne og Grønland samt Københavns Frihavn. Der svares dog afgift af elektricitet, der forbruges i Københavns Frihavn.

§ 21. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om adgangen til at klage over afgørelser efter denne lov.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at afgørelser, der er truffet af Told- og Skattestyrelsen, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed, jf. dog § 17.

Stk. 3. Ministeren kan på eget initiativ tage en afgørelse, der er truffet af told- og skattevæsenet, op til nærmere undersøgelse og afgørelse.

§ 22. Reglerne om eftergivelse og henstand i merværdiafgiftslovens § 39 d finder tilsvarende anvendelse på afgift, renter, gebyrer og administrative bøder efter denne lov. Reglerne finder ligeledes anvendelse på beløb, som personer er pligtige at betale som erstatning for selskabers manglende betaling af afgiften.

Overgangs- og ikrafttrædelsesbestemmelser

§ 23. Loven træder i kraft den 1. januar 1992.

Stk. 2. Loven finder anvendelse på afgiftspligtige varer, der efter lovens ikrafttræden leveres eller udleveres fra eller forbruges af registrerede virksomheder eller angives til fortoldning. For løbende leverancer af elektricitet, for hvilke afregningsperioden påbegyndes inden lovens ikrafttræden og afsluttes efter dette tidspunkt, beregnes afgiften af så stor en del af leverancen, som tidsrummet fra lovens ikrafttræden til afregningsperiodens slutning udgør i forhold til den samlede afregningsperiode. Med told- og skattevæsenets tilladelse kan der foretages afrunding ved opgørelse af den brøk-

del af leverancerne, hvorefter fordelingen skal foretages.

Stk. 3. Virksomheder, der skal registreres fra lovens ikrafttræden, skal anmelde sig til registrering hos told- og skattevæsenet senest ved lovens ikrafttræden.

Stk. 4. For virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, og som kan få tilbagebetalt afgiften efter lov om afgift af visse olieprodukter, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af elektricitet og lov om afgift af gas, ydes der uanset § 9 tilbagebetaling af hele afgiften efter § 2 for perioden indtil den 1. januar 1993. Tilbagebetaling af afgiften ydes i samme omfang, som der ydes tilbagebetaling af afgiften efter lov om afgift af visse olieprodukter, idet der dog ikke ydes tilbagebetaling for olieprodukter, der anvendes som drivmiddel i registrerede motorkøretøjer, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af elektricitet og lov om afgift af gas, idet der dog ikke ydes tilbagebetaling for gas, der anvendes som drivmiddel i registrerede motorkøretøjer. For perioden indtil 1. januar 1993 ydes der ikke godtgørelse for naturgas.

Stk. 5. For olie, der anvendes til fly og til jernbane- og færgedrift, og for kørestrøm, der anvendes af eltog til personbefordring, kan skatteministeren give fritagelse for eller godtgørelse af afgift efter loven for perioden indtil den 1. januar 1993.

Stk. 6. For virksomheder, der ikke anvender kalenderåret som opgørelsesperiode efter § 10, stk. 1, begynder den første 12 månedersperiode fra starten af første afgiftsperiode efter merværdiafgiftsloven efter den 1. januar 1993. For perioden fra 1. januar 1993 til første afgiftsperiode efter 1. pkt. får virksomheden tilbagebetalt kuldioxidafgift efter regler fastsat af told- og skattevæsenet.

Stk. 7. Skatteministeren kan fastsætte de fornødne regler til gennemførelse af loven.

§ 24. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Et flertal i Folketinget har med vedtagelsen af beslutningsforslag B 52 den 21. maj 1991 pålagt regeringen at fremsætte forslag om afgift af udledning af kuldioxid (CO₂). Nærværende lovforslag er udarbejdet efter de retningslinier, der kan udledes af beslutningsforslaget, samt efterfølgende tilkendegivelser fra forslagsstillerne.

Almindelige bemærkninger

Afgiften skal svares af de varer, der er afgiftspligtige efter lov om afgift af visse olieprodukter, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af elektricitet og lov om afgift af gas. Afgiften er på 100 kr. pr. ton CO₂ for private, herunder ikke-momsregistrerede virksomheder, og 50 kr. pr. ton CO₂ for momsregistrerede virksomheder. Da der ikke kan opkræves to forskellige afgifter af samme vare, er det nødvendigt at differentiere afgiften gennem en refusionsordning, så halvdelen af afgiften for de momsregistrerede virksomheder refunderes sammen med afgifterne efter de gældende energiafgiftslove.

Med forslaget er det hensigten at nedbringe energiforbruget og derved reducere CO₂-udledningen. Formålet med forslaget er således at skabe et fastere grundlag for realiseringen af målsætningen i handlingsplanen i Energi 2000 om en reduktion af CO₂-udledningen med 20 pct. i år 2005 sammenholdt med udledningen i 1988.

På såvel europæisk som internationalt plan er der som følge af den øgede opmærksomhed om den globale drivhuseffekt taget skridt til at indføre egentlige miljøafgifter på energiforbruget, herunder at udledning af drivhusgassen kuldioxid (CO₂) pålægges en afgift.

En CO₂-afgift er allerede indført i både Sverige og Norge, ligesom anvendelse af CO₂-afgifter indgår i det nyligt fremlagte klimabeskyttelsesprogram i Tyskland. Desuden har EF-Kommissionen på et møde i september 1991 vedtaget en meddelelse til Ministerrådet, der skitserer en CO₂-energiafgift på fællesskabsplan. Det er hensigten, at afgiften skal træde i kraft den 1. januar 1993. Som udgangspunkt skal afgiftssatsen være knap 50 kr. pr. ton CO₂, men

afgiftssatsen forhøjes gradvist til 160 kr. pr. ton CO₂ i år 2000.

Af hensyn til EF's konkurrenceevne i forhold til tredielande kan enkelte konkurrenceudsatte og energitunge erhverv (stål, kemi, ikke-jernholdige metaller (aluminium), cement, glas, pap og papir) opnå fritagelse for afgiften. Kommissionens tanker er endnu ikke udmøntet i egentlige forslag.

Forslagsstillerne bag B 52 ønsker at tage skridtet i Danmark nu. CO₂-afgiften indebærer en prøvemæssig styrkelse, der tjener som baggrund for gennemførelsen af en række yderligere tiltag, der styrker den faktiske reduktion af CO₂-udledningen.

Forslagsstillerne har med niveauet på 50 kr. pr. ton CO₂ for erhvervsvirksomhedernes vedkommende, med start fra 1. januar 1993, defineret et afgiftsniveau, der ifølge de foreliggende oplysninger svarer nogenlunde til startniveauet for den kommende afgift på fællesskabsplan i EF. I betragtning af den af EF-Kommissionen forudsatte gradvise stigning op gennem 1990'erne til et niveau på 160 kr. pr. ton CO₂ må det forudses, at der for erhvervslivets CO₂-afgift vil blive en tilsvarende stigning, ligesom der for private forbrugere vil blive tale om en stigning i slutningen af 1990'erne. Sådanne ændringer, såvel som eventuelle tilpasninger i f.eks. refusionssystemet for særligt berørte virksomheder, vil naturligt skulle tages op til vurdering i lys af det endelige resultat af beslutningsprocessen i EF.

Forslaget skal ses i sammenhæng med en samtidig omlægning af energiafgifterne. Disse tilpasses, så det samlede afgiftstryk på fuelolie og gasolie fastholdes, mens de samlede afgifter på kul og el stiger. Vedvarende energi og naturgas er fortsat fritaget for de almindelige energiafgifter.

For så vidt angår konsekvenserne for varmekunderne i de store byer vil den ændrede vægtfordeling som følge af afgiftsændringerne indebære en mindre relativ fordyrelse.

Som kompensation for den opkrævede CO₂-afgift fremsættes samtidig forslag om en tilskudsordning til produktion af elektricitet, der fremstilles ved anvendelse af vedvarende energi eller fornyelige

brændsler eller ved naturgasbaseret decentral kraftvarmeproduktion.

Omlægningen af energiafgifterne og indførelsen af en CO₂-afgift vil ikke i alle sammenhænge sikre en reduktion af energiforbruget og dermed af CO₂-udledningen. For at sikre opnåelsen af det overordnede formål med CO₂-afgiften og omlægningen af energiafgifterne gennemføres de foranstaltninger, som er omfattet af de af energiministeren samtidigt hermed fremsatte lovforslag. Disse forslag omfatter støtte til energibesparelser i erhvervslivet, tilskud til fremme af decentral kraftvarme og udnyttelse af biobrændsler, investeringsstøtte til færdiggørelse af fjernvarmenet og tilskud til installation af vandbaseret opvarmning.

Såvel afgiftsomlægningen som den nye CO₂-afgift træder i kraft 1. januar 1992. For erhvervsvirksomheder, der hidtil har fået refunderet energiafgifterne, opkræves den nye CO₂-afgift dog først endeligt fra den 1. januar 1993. Energiafgifterne som sådan refunderes i samme omfang som hidtil til erhvervslivet. Der er dog af EF's ministerråd truffet en politisk beslutning om, at mindstesatsen for fuelolie skal være på 104 kr. pr. ton fuelolie fra 1. januar 1993. I forbindelse med realiseringen af det indre marked skal der derfor ske en afgiftstilpasning for fuelolie, således at kravet til mindstesatsen opfyldes også for erhvervslivets vedkommende.

For visse typer af produktionsvirksomheder vil CO₂-afgiften indebære en forringet konkurrenceevne, også uanset at virksomhederne gør alt, hvad der kan gøres i henseende til opnåelse af besparelser i energiforbruget.

I forslaget indgår derfor en særlig refusionsordning for den del af CO₂-afgiften, der ikke umiddelbart refunderes sammen med energiafgifterne. Efter ordningen kan virksomhederne få godtgjort 50 pct.

af den del af CO₂-afgiften, der udgør mere end 1 pct. af refusionsgrundlaget, 75 pct. af CO₂-afgiften ud over 2 pct. af dette grundlag og 90 pct. af CO₂-afgiften ud over 3 pct. af grundlaget. Ved refusionsgrundlaget forstås momsgrundlaget opgjort efter oprindelsesprincippet (også kaldet promsgrundlaget). Refusionsgrundlaget opgøres som det samlede momspligtige salg inklusive eksportsalget fratrukket det samlede momsbelastede indkøb inklusive importen.

Dette grundlag er anvendt, fordi det alt andet lige er et bedre mål for en virksomheds størrelse og aktivitetsniveau end det traditionelle momsgrundlag.

Der er ikke afgift på naturgas, men naturgaspriserne afspejler oliepriserne med og uden olieafgift til henholdsvis private forbrugere og til erhvervskunder. Det forudsættes, at listeprisen for naturgas til private forbrugere reduceres svarende til den lavere CO₂-emission ved naturgas end ved olie. For erhvervskunder forudsættes tilsvarende, at listeprisen øges svarende til CO₂-emissionen ved naturgas.

For mindre private forbrugere kan gasselskaberne dog disponere over op til en tredjedel af prisnedsættelsen til finansiering af introduktionsrabatter ud over, hvad der allerede tilbydes i salgskampagnerne.

Samtidig med nærværende lovforslag er der fremsat forslag til lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug. Efter forslaget kan momsregistrerede virksomheder, hvor afgiften udgør over 3 pct. af refusionsgrundlaget, få tilskud til dækning af den del af CO₂-afgiften, der ikke refunderes efter ovennævnte regler. Virksomhederne skal dog altid betale 10.000 kr. årligt. Betingelsen for at få tilskuddet er, at der er foretaget energisyn i virksomheden, og at virksomheden har foretaget passende energispareforanstaltninger.

Provenuvirkninger

I følgende oversigt er vist helårsprovenuvirkningen af hele B 52 pakken uden moms.

	Mill. kr.
Fra 1992:	
El husholdninger	565
Kul husholdninger	210
Elproduktionstilskud netto	- 175
Indtægtsfremgang for naturgas ved eltilskud*)	
Prisnedslag naturgas til husholdninger**)	- 75
Tilskud til omstilling til kraftvarme	- 50
Tilskud til færdiggørelse af varmenet	- 200
Netto fra 1992 til rådighed	275
 Fra 1993 yderligere:	
El erhvervsliv brutto	1585
Olie erhvervsliv brutto	690
Kul erhvervsliv brutto	260
Gas erhvervsliv brutto	25
Naturgas erhvervsliv brutto***)	125
I alt brutto erhvervsliv	2685
Almindelig 50 pct. godtgørelse af bruttobelastning	-1275
Netto erhverv efter 50 pct. godtgørelse	1410
Særlig refusionsordning til erhverv	- 300
Tilskud til residualafgiftsgodtgørelse	- 65
Prisnedslag naturgas til erhverv**)	- 35
Tilskud til energibesparelser i erhvervsliv	- 200
Tilskud til kraftvarme i ældre boliger	- 150
Netto fra 1993 yderligere til rådighed	660
I alt til rådighed 1993	935

*) Tilskud til produktion af elektricitet på naturgasbaserede kraftvarmeværker vil forbedre afsætningsvilkårene for naturgasselskaberne. Der er ikke skønnet over indtægtsvirkningen.

**) Prisen på naturgas reduceres svarende til det lavere CO₂-udslip og en CO₂-afgift på 100 kr. pr. ton for husholdningerne og en CO₂-afgift på 50 kr. pr. ton for erhvervsvirksomhederne.

***) Ved samme prisstigning for naturgas som for olie til erhvervene efter almindelig 50 pct. godtgørelse.

I følgende oversigt er vist helårsvirkningen uden moms af afgiftsforslagene bortset fra den nedenfor omtalte særlige refusionsordning, residualafgiftstilskuddet samt af tilskudsordningen til elproduktion. For erhvervet er der dog forudsat almindelig 50 pct. godtgørelse.

Provenuerne er fordelt på erhverv og husholdninger samt på virkningen af ændringerne i energiafgiftslovene og på virkningen af CO₂-afgiftsloven.

F. t. I. om kuldioxidafgift af visse energiprodukter

	Energiafgift Mill. kr.	Miljøafgift Mill. kr.	Netto Mill. kr.
<i>Elektricitet</i>	- 850	2210	1360
Husholdninger m.v.	- 850	1415	565
Erhverv	0	795	795
<i>Olie</i>	- 770	1120	350
Husholdninger m.v.	- 770	770	0
Erhverv	0	350	350
<i>Kul</i>	- 90	430	340
Husholdninger m.v.	- 90	300	210
Erhverv	0	130	130
<i>Gas</i>	- 5	15	10
Husholdninger m.v.	- 5	5	0
Erhverv	0	10	10
<i>Naturgas</i>	- 250	265	15
Husholdninger m.v.	- 250	175	- 75
Erhverv	0	90	90
<i>Elproduktionstilskud</i>	165	- 340	- 175
Husholdninger m.v.	0	0	0
Erhverv	165	- 340	- 175
Heraf:			
- elafgiftslov	140		140
- moms	25		25
- naturgas elttilskudslov		- 150	- 150
- vind m.v. elttilskudslov		- 190	- 190
<i>I alt</i>	-1800	3700	1900
Husholdninger m.v.	-1965	2665	700
Erhverv	165	1035	1200

Husholdninger m.v. i oversigten omfatter energi, der i dag belastes med energiafgift herunder olie til vejtransport. *Erhverv* i oversigten omfatter resten af indenlandsk anvendelse af energi bortset fra olieraffinaderiers anvendelse af olie og gas.

Efter gældende regler og praksis har naturgasselskaberne mulighed for at sælge gas til samme pris som olie inklusiv afgift. Gasprisen indeholder således et element, der svarer til olieafgiften. Dette element kaldes skyggeafgiften. Ved uændret adfærd vil nedsættelsen af energiafgiften på olie isoleret set forringe gassælgerens indtægter med ca. 250 mill. kr. årligt fra den i dag afgiftsbelagte del af økonomien ved det nuværende niveau for gasafsætningen. Modsat vil CO₂-afgiften, der for olie er identisk med energiafgiftsreduktionen, kunne øge gassælgerens indtægter med 250 mill. kr. alt andet lige. Det er dog tanken, at det mindre indhold af CO₂ i naturgas skal komme kunderne til gode, og det forudsættes, at na-

turgassælgerne derved får en indtægtsnedgang på ca. 75 mill. kr. fra husholdningerne.

Det er i disse provenubemærkninger forudsat, at naturgassælgerne jf. ovenfor sætter naturgaspriserne op for erhvervs kunder svarende til CO₂-afgiftsbelastningen for olie efter almindelig 50 pct. godtgørelse. Under denne forudsætning vil CO₂-afgiftsforslaget isoleret set bevirke, at gassælgerens indtægter kan øges med yderligere ca. 125 mill. kr. som følge af en vedtagelse af CO₂-afgiften.

Det er dog ligeledes tanken, at erhvervslivet skal få fordelene ved det mindre indhold af CO₂ i naturgas, således at indtægten til naturgasselskaberne fra erhvervslivet netto øges med 90 mill. kr.

Vedrørende elproduktionstilskuddet bemærkes, at der er taget udgangspunkt i den forventede produktion i 1992. Udgifterne til tilskuddet forventes imidlertid at stige kraftigt i de kommende år til henved 1 mia. kr. mod slutningen af 1990'erne. Heraf udgår tilskuddet til el fra decentrale kraftvarmeværker me-

re end halvdelen af udgifterne. Tilskuddet vil forbedre økonomien i de naturgasbaserede decentrale kraftvarmeværker og således alt andet lige forbedre afsætningsvilkårene for naturgassælgerne. Merindtægterne for naturgassælgerne herved er ikke skønnet.

Erhvervsvirksomheder vil forlods kunne opnå 50 pct. godtgørelse af CO₂-afgiftsbelastningen inklusiv skyggeafgiftsbelastningen på naturgas, hvis de i øvrigt opfylder betingelserne efter energiafgiftslovene for afgiftsgodtgørelse.

Herudover er der foreslået en særlig refusionsordning, hvorefter erhvervslivet kan opnå 50 pct. godtgørelse af den del af de samlede CO₂-afgifter efter den almindelige godtgørelse, der ligger mellem 1 og 2 pct. af virksomhedens refusionsgrundlag, 75 pct. af den del, der ligger mellem 2 og 3 pct., og 90 pct. af den del, der ligger ud over 3 pct. Den særlige refusionsordning vil reducere CO₂-afgiftsprovenuet med skønsmæssigt 300 mill. kr. på helårsbasis.

Ud over almindelig godtgørelse og særlig refusion er der også foreslået en tilskudsordning, hvorefter der kan gives tilskud under nærmere betingelser til virksomheder, hvor CO₂-afgiften efter almindelig godtgørelse, men før særlig refusion, udgør mere end 3 pct. af refusionsgrundlaget. Tilskuddet vil svare til den del af CO₂-afgiftsbelastningen, der ikke er blevet godtgjort efter den almindelige 50 pct. godtgørelsesordning eller efter den særlige refusionsordning (residualafgiften). Udgiften til ordningen skønnes til mindst mellem 50 og 75 mill. kr.

Alt i alt vil helårsvirkningen ved vedtagelsen af dette lovforslag isoleret set være en provenugevinst på ca. 3750 mill. kr. Heraf vedrører ca. 265 mill. kr. større indtægter for naturgasselskaber.

Afgifterne for husholdninger samt tilskud til vedvarende energi m.v. får virkning fra 1. januar 1992, mens erhvervsafgifterne får virkning fra 1. januar 1993.

Provenuvirkningen opgjort på finansår 1992 fremgår af følgende tabel:

	Energiafgift	Miljøafgift	Netto
Elektricitet	- 850	1425	575
Olie	- 760	800	40
Kul	- 90	300	210
Gas	- 5	5	0
I alt	-1705	2530	825

I 1992 vil virksomhederne som hidtil kunne få godtgjort såvel energiafgift som CO₂-afgift. Provenugevinsten i 1992 for olie skyldes, at det afgiftspligtige anvendelsesområde udvides, samt at der er en vis forsinkelse i godtgørelserne.

For elproduktionstilskuddet er provenuvirkningen i 1992:

Elproduktionstilskud m.v.:

Tilskud under elafgiftsloven 115 mill. kr.
Moms af tilskuddet 20 mill. kr.
Elproduktionstilskudslov -310 mill. kr.

Merindtægterne fra naturgasselskaberne vil ikke optræde direkte på finansloven for 1992.

For 1993 vil finansårsvirkningen ved samme mængde som forudsat for 1992 være på:

	Energiafgift	Miljøafgift	Netto
Elektricitet	- 850	2730	1880
Olie	- 770	1325	555
Kul	- 90	520	430
Gas	- 5	25	20
Almindelig CO ₂ -afgiftsgodtgørelse (50 pct.) ..		-1075	-1075
Særlig refusionsordning		- 200	- 200
I alt	-1715	3325	1610

Merindtægterne for naturgasselskaberne vil ikke optræde direkte på finansloven for 1993.

For 1994 og frem vil provenuvirkningen følge helårsvirkningen korrigeret for eventuel ændring i forbruget.

Administrationsomkostninger

Det skønnes, at forslaget vil medføre éngangsudgifter i Told- og Skattestyrelsen på 8 mill. kr. De årlige driftsudgifter skønnes til 1 mill. kr. Til kontrol m.v. vil der være et personaleforbrug på 10 til 15 årsværk, som tilvejebringes ved omdisponering inden for Told*Skat's personalerammer.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til §§ 1-2

Det foreslås, at der lægges en særlig kuldioxidafgift på de energiprodukter, der er omfattet af olieafgiftsloven, kulafgiftsloven, elafgiftsloven og gasafgiftsloven. Afgiften udgør 100 kr. pr. ton CO₂, der udledes. Momsregistrerede virksomheder får dog tilbagebetalt halvdelen af afgiften i henhold til § 9, stk. 1, hvorfor afgiften netto udgør 50 kr. pr. ton CO₂ for disse virksomheder.

Afgiften balanceres efter de enkelte brændslers CO₂-indhold ved forbrænding. Afgiften på elektricitet beregnes ud fra CO₂-udslippet ved fremstilling af elektricitet ved kulfyring. De resulterende afgiftssatser bliver herefter følgende:

1) gas- og dieselolie	27 øre pr. liter
2) fuelolie	32 øre pr. kg
3) fyringstjære	28 øre pr. kg
4) petroleum	27 øre pr. liter
5) stenkul (incl. stenkulsbriketter), koks, cinders og koksgrus	242 kr. pr. ton
6) jordoliekoks	323 kr. pr. ton
7) brunkulsbriketter og brunkul	178 kr. pr. ton
8) elektricitet	10 øre pr. kWh
9) autogas (LPG)	16 øre pr. liter
10) anden flaskegas (LPG)	30 øre pr. kg
11) gas (bortset fra LPG), der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie (raffinaderigas)	29 øre pr. kg.

Der foreslås samme afgiftssat for gas- og dieselolie som for petroleum ligesom i olieafgiftsloven, selv om petroleum's CO₂-indhold er lidt lavere end i gas- og dieselolie. De to olieprodukter blandes ofte, f.eks. om vinteren for at gøre dieselolien mere kuldebestandig. Forskellige afgiftssatser for de to produk-

ter ville derfor give anledning til uforholdsmæssigt store administrative problemer.

Jordoliekoks, der er et restprodukt ved raffinering af mineralsk olie, er efter hidtidig praksis afgiftsmæssigt blevet behandlet som stenkul. Det foreslås, at der fastsættes en særlig afgiftssats for jordoliekoks svarende til varens CO₂-indhold.

Gas (bortset fra LPG), der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie (raffinaderigas), er efter gældende praksis afgiftsmæssigt blevet behandlet som anden flaskegas (LPG). Det foreslås, at der fastsættes en særlig afgiftssats for raffinaderigas svarende til varens CO₂-indhold.

Der foreslås indsat en bestemmelse om afgiftsberigtigelse af blandinger af afgiftsbelagte varer indbyrdes eller af afgiftsbelagte varer og andre varer som i olieafgiftsloven og i gasafgiftsloven for at imødegå eventuelle omgåelsesmuligheder.

Til § 3

De virksomheder, der skal registreres efter loven, er de samme, som registreres efter olieafgiftsloven, kulafgiftsloven, elafgiftsloven og gasafgiftsloven.

Til §§ 4-6

Afgiftsperioden er måneden, og opgørelsen af den afgiftspligtige mængde sker på samme måde som for energiafgifterne, idet der dog ikke kan ske fradrag for virksomhedernes eget forbrug, som efter lovforslaget ikke længere vil være umiddelbart tilbagebetalingsberettiget.

Til §§ 7-8

Paragrafferne indeholder regler for afgiftsfritagelse og afgiftsgodtgørelse. I modsætning til de tilsvarende bestemmelser i energiafgiftslovene vil erhvervslivet blive beskattet med halvdelen af CO₂-afgiften. Dog er der ligesom efter f.eks. olieafgiftsloven en særlig fritagelse for olie til brug om bord i luftfartøjer og skibe i udenrigsfart. Endvidere er energi, som raffinaderier selv fremstiller og forbruger, fritaget for afgift. Afgift af olie og gas, der anvendes i personmotorkøretøjer, der med tilladelse efter lov om buskørsel anvendes til rutekørsel, godtgøres efter regler fastsat af skatteministeren.

Til § 9

Det foreslås i stk. 1, at momsregistrerede virksomheder kun skal betale 50 pct. af den afgift, som forslaget indebærer for private. Tilbagebetalingen sker

samtidig med, at der sker tilbagebetaling af afgift efter energiafgiftslovene.

Der foreslås endvidere i stk. 2 en særlig refusionsordning, hvorefter de momsregistrerede virksomheder kan få tilbagebetalt 50 pct. af den del af CO₂-afgiften, hvoraf der ikke allerede er ydet tilbagebetaling, og som udgør mere end 1 pct. af virksomhedens refusionsgrundlag, 75 pct. af den del, der udgør mere end 2 pct. af refusionsgrundlaget, og 90 pct. af den del, der udgør mere end 3 pct. af refusionsgrundlaget. Ved refusionsgrundlaget forstås momsgrundlaget opgjort efter oprindelsesprincippet (også kaldet promsgrundlaget), dvs. det samlede momspligtige salg m.v. fratrukket det samlede momspligtige køb m.v.

I det samlede momspligtige salg medregnes såvel omsætning, hvoraf der betales moms, som omsætning, der kan holdes uden for den afgiftspligtige omsætning (eksport, aviser m.v.). Punktafgifter, der opkræves af virksomheden, medregnes ikke i det samlede salg. I det samlede momsbelastede indkøb medregnes såvel det indkøb, hvor momsen faktisk kan fratrækkes, som det indkøb, hvor momsen kunne være fratrukket, hvis varen eller ydelsen havde været belagt med en positiv momssats.

Tilbagebetalingen efter stk. 1 og 2 kan ydes for det forbrug, der er tilbagebetalingsberettiget efter energiafgiftslovene. Der ydes dog ikke tilbagebetaling for olie og gas, der anvendes som drivmiddel i registrerede motorkøretøjer.

Naturgas er ikke pålagt energiafgift og foreslås følgelig heller ikke pålagt CO₂-afgift. I naturgasprisen indgår imidlertid en såkaldt skyggeafgift, der tilfalder naturgasselskaberne, og som er af samme størrelse som olieafgiften. Naturgas sælges derfor til en pris svarende til olieprisen inkl. afgift. For at opretholde naturgassens konkurrencemæssige stilling i forhold til olien foreslås det, at virksomhederne kan få godtgjort den del af skyggeafgiften på naturgas, der svarer til naturgassens CO₂-belastning. Godtgørelsen kan ske i samme omfang, som der sker tilbagebetaling af CO₂-afgiften. Det foreslås derfor, at virksomhederne til den del af CO₂-afgiften, der er tilbagebetalingsberettiget efter stk. 2, kan medregne 11 øre pr. normal m³ (Nm³) naturgas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. Nm³.

Det foreslås, at virksomheder, der har skibe og fly i udenrigsfart, i refusionsgrundlaget efter stk. 2 ikke skal medregne indkøb og salg m.v., der vedrører disse aktiviteter. Baggrunden er, at disse aktiviteter er fritaget for CO₂-afgiften efter lovforslaget. Udeholdes disse aktiviteter ikke fra refusionsgrundlaget, bliver dette uforholdsmæssigt stort. Konsekvensen heraf vil være, at virksomhedens adgang til refusion af

CO₂-afgift for hjemlige aktiviteter bliver forringet i væsentlig grad.

Virksomheder, der driver flyvirksomhed eller er beskæftiget med jernbane- og færgedrift, er ikke registreret efter momsloven for aktiviteter i forbindelse med personbefordring. Virksomhederne er efter de gældende energiafgiftslove afgiftsmæssigt ligestillet med de momsregistrerede virksomheder. Denne ligestilling foreslås opretholdt. Dette indebærer, at de pågældende virksomheder får tilbagebetaling af afgiften for de aktiviteter, der vedrører personbefordring. Tilbagebetalingen skal ske i samme omfang som for momsregistrerede virksomheder.

Refusionsordningen kan illustreres ved følgende eksempel:

	Kr.
1. Salg til indland	400
2. Salg til udland	100
3. Samlet salg (1 + 2)	500
4. Køb fra indland	200
5. Køb heraf energi	50
6. Køb heraf CO ₂ -afgift	10
7. Køb fra udland	100
8. Samlet køb (4 + 7)	300
9. Promsgrundlag (3 - 8)	200
10. 3 pct. af promsgrundlaget (9) * 0,03	6
11. CO ₂ -afgift ud over 3 pct. (6-10)	4
12. Refusion 90 pct. heraf (11) * 0,90	3,6
13. 2 pct. af promsgrundlaget (9) * 0,02	4
14. CO ₂ -afgift mellem 2 pct. og 3 pct. (10-13)	2
15. Refusion 75 pct. heraf (14) * 0,75	1,5
16. 1 pct. af promsgrundlaget (9) * 0,01	2
17. CO ₂ -afgift mellem 1 pct. og 2 pct. (13-16)	2
18. Refusion 50 pct. heraf (17) * 0,50	1
19. Refusion i alt (12 + 15 + 18)	6,1

Til § 10

Det foreslås, at refusionen efter § 9, stk. 2, beregnes pr. kalenderår for de virksomheder, hvis afgiftsperiode efter momsloven falder sammen med kalenderårets begyndelse og afslutning. For de virksomheder, der ikke kan benytte kalenderåret som opgørelsesperiode, er opgørelsesperioden en 12 månedersperiode. En virksomheds første 12 månedersperiode begynder ifølge lovens § 23, stk. 6, samtidig med virksomhedens første afgiftsperiode efter momsloven efter den 1. januar 1993.

Selv om opgørelsesperioden er året, kan virksomhederne dog løbende foretage modregning i afgifts-tilsvaret efter momsloven. Modregningen skal foretages på grundlag af refusionsgrundlaget for den pågældende afgiftsperiode. I det omfang tilbagebetalingen ikke kan ske ved modregning, udbetales belø-

bet til virksomheden. Tilbagebetalingsbeløbet anføres på virksomhedens angivelse for den pågældende momsperiode.

Efter udløbet af opgørelsesperioden foretager virksomheden en endelig opgørelse af det tilbagebetalingsberettigede afgiftsbeløb for opgørelsesperioden. Beløbet anføres på virksomhedens angivelse for den sidste momsperiode i opgørelsesperioden, hvorefter der foretages eventuel regulering.

Virksomheden behøver dog ikke at foretage den løbende opgørelse, men kan foretage en opgørelse på årsbasis på den sidste momsangivelse i opgørelsesperioden.

Til § 11

Paragraffen indeholder regler om betaling af afgift af varer, der indføres fra udlandet.

Til §§ 12-14

Paragrafferne indeholder regnskabsbestemmelser, regler om afregning af afgiften og kontrolbestemmelser, herunder bl.a. regler om told- og skattevæsenets almindelige adgang til at foretage eftersyn i virksomhederne. Reglerne svarer til de tilsvarende bestemmelser i energiafgiftslovene, idet det dog foreslås at fremrykke betalingstidspunktet til den 15. i måneden, således at det bliver sammenfaldende med angivelsestidspunktet.

Til §§ 15-16

Paragraffen indeholder straffebestemmelser.

Straffebestemmelserne svarer til de tilsvarende bestemmelser i energiafgiftslovene.

Til §§ 17-22

Paragrafferne indeholder regler om klageadgang, hæftelse for afgiften, inddragelse af registreringen, tilbagebetaling af for meget udbetalt afgift m.v. Disse svarer til de tilsvarende bestemmelser i energiafgiftslovene.

Til § 23

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 1992. Det foreslås dog, at virksomheder, der er momsregistrerede, og som kan få tilbagebetalt afgiften efter energiafgiftslovene, uanset bestemmelsen i lovens § 9, får fuld tilbagebetaling af afgiften efter loven for perioden indtil den 1. januar 1993. Tilbagebetaling af kuldioxidafgiften ydes i samme omfang, som der ydes tilbagebetaling af energiafgifterne. Der ydes dog ikke tilbagebetaling for olie og gas, der anvendes som drivmiddel i registrerede motorkøretøjer.

Det foreslås tilsvarende, at skatteministeren for olie, der anvendes til jernbane- og færgedrift, og for kørestrøm, der anvendes af eltog til personbefordring, kan give fritagelse for eller godtgørelse af afgiften efter loven for perioden indtil den 1. januar 1993.

Endelig fastsættes det, hvornår opgørelsesperioden for refusion begynder for de virksomheder, der ifølge lovens § 10 anvender en 12 måneders-periode forskellig fra kalenderåret som opgørelsesperiode.